

ת"פ 664/06 - מדינת ישראל נגד חיים מור - הורשע ונגזר דין, אהרון בנימינוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 17-06-664 מדינת ישראל נ' מור ואח'

לפני: כבוד השופט מיכל אגמון-גונן
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אליסף קלין

- נgend
נאשמים
1. חיים מор - הורשע ונגזר דין
 2. אהרון בנימינוב
ע"י ב"כ עו"ד יעקב שקלאר
 3. מהרטו יאלאו
 4. חברת י.מ.מ אבטחה בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד יעקב שקלאר

החלטה בעניין הנאשמים 2 ו-4

הנאשם 2 טען לביטול או תיקון כתוב האישום בשל מספר פגמים שנפלו בו. המאשימה השיבה לדברים, ביום 28.2.18 ניתנה החלטתי לתיקון כתוב האישום במספר עניינים, בעיקר בנוגע לפירות מועדים, עובדות מיוחדות וכיו"ב. ביום 29.3.18 הוגש כתוב אישום מתוקן בהמשך להחלטה זו.

ביום 26.4.18 הוגשה בקשה נוספת לתיקון או ביטול כתוב האישום בשל אותם פגמים, שלטענת ב"כ הנאשמים 2 ו-4 לא באו על תיקונים בכתב האישום המתוקן.

הראשון, לעניין התקופה הרלבנטית לכתב האישום, שלטענת ב"כ הנאשם 2 אינה מוגדרת דיה, גם לאחר תיקון כתב האישום. לטעמי די בתיקונים שנערכו, ובഗדרת השנים הרלבנטיות בכתב האישום. בר"כ התייחסות נוספת לתקופה הרלבנטית נוגעת לתקופה שמצוינה.

טענה שנייה נוגעת לתיקון ופירוט מי הם הממוניים שאישורם נדרש. המאשימה פירטה זאת, ולטענת ב"כ הנאשמים 2 ו-4 מתברר שאין בכלל עבירה כנגד הנאשמים 2 ו-4 שכן הממוניים הם המণויים על נאשם 1 במשטרה, שכן כתב האישום המתוקן לא מציין את מעורבות הנאשמים 2 ו-4 בעניין, ומעורב נוסף הוא מנהל מועדון. לעניין זה יש להמתין להוכחות ולבוחן את מעורבות הנאשמים, גם אם זו אינה מפורשת בבדיקה בכתב האישום, כפי שאפרט להלן.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

גם נוסף, נוגע, לטענת ב"כ הנאים 2 ו-4 לפירות עובדות בכתב האישום, למשל בכל הנוגע להכנת "תיק שטח" "תיק בטיחות" ו"תיק אבטחה. נטען כי על אף תיקון כתב האישום, עדין לא ברור בדיקת מה מדובר וכייד הנטען לגבי אוטם "תיקים" מבסס את עובדות העבירות המוחוסות לנאים 2 ו-4. יתכן כי המאשימה לא הבירה עד תום חלק מהפרטים. עם זאת, מדובר במונחים מתחום הפעולות המוכר לנאים 2 ו-4, ולכן אין בכך כדי לפגום בכתב האישום. ברור כי על המאשימה יהיה לעמוד בנintel ההוכחה גם בהקשר זה.

טענה נוספת נוגעת לפרק א.2 ולסעיפים רבים בכתב האישום, הנוגעים לביקורות שביצעה המשטרה או הייתה אמורה לבצע. ב"כ הנאים 2 ו-4 טוען כי בקרת המשטרה אינה נוגעת לחברת האבטחה אלא למי ששוכר את שירותה, היינו המודכנים, וכי כתב האישום המתוקן, לא התיחס כלל ועיקר לטענה זו. הטענה הינה כי הנאשם 2 והנאימת 4 אינם מי שאמון על הממצאות מספר מאבטחים מספיק במודכנים, אלא המודכנים עצמם. לכן, כל סעיף בכתב האישום המוחוסים לנאים 4 רצון להימנע מביקורת, או לעמוד בבדיקות, אינם מגלים עבירה, שכן הנאשם 4 אינה זו העומדת לביקורת בהקשר של כמות המאבטחים הרלבנטית. המאשימה טוענת כי הבדיקות אמנים בוצעו במודכנים אך היה שיתוף פעולה עם הנאים 2 ו-4 שיכלו לחסוך ולספק פחות מאבטחים מהנדרש, וכדי שהמודכנים השוכרים את שירותיהם לא ינדקו, שילמו שוחד לנאים כדי שיתריע על ביקורות פתע, יודיע להם בזמן, או יעלים עין מהuder מאבטחים. בעניין זה קשה לקבוע מסמורות בשלב זה. אם תוכית המאשימה את האמור בכתב האישום לעניין זה, בהחלטת יתכן כי היא תבסס את יסודות העבירה.

הטענה הרביעית, נוגעת לדיווח למועדונים על הבדיקות ומהלכי המשטרה. לטענת ב"כ הנאים 2 ו-4 אין כל מקור חוקי לאיסור הודעה הנטען ועל כן לא ברורים יסודות העבירה המוחוסים לנאים 2 ו-4. גם לעניין זה יש להמתין לתום שמיית ההוכחות שכן הנسبות שיוכחו הן אלו שובילו למסקנה אם בוצעה עבירה אם לאו.

כך גם לגבי יתר הטענות. יש להציג כי בעקבות הودאות והרשעות של הנאשם 1, הוא נוסף עד תביעה לכתב האישום המתוקן, ובהחלטה יתכן שעודותו תוכל לשפוך אור על הרבה מהשאלות שהעלתה ב"כ הנאים 2 ו-4.

על כן הבקשה לתקן נוסף של כתב האישום נדחתת. מובן כי ב"כ הנאים 2 ו-4 רשיי להעלות בסיכומים טענות לפיהן לא הוכחו העבירות המוחוסות למרשו.

ניתנה והודעה לצדים היום, ח' טבת תשפ"א, 23 דצמבר
2020.